

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 17 listopada 2005 r. o udzieleniu skarżącej urlopu wychowawczego od dnia 8 listopada 2004 r. do nieokreślonego dnia;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 6 kwietnia 2005 r.;
- uchylenie decyzji przyznającej urlop wychowawczy od dnia 1 listopada 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. lub odcinka płac za listopad 2004 r. lub decyzji Komisji z dnia 30 listopada o nieuwzględnieniu wniosku o przesunięciu lub cofnięciu urlopu wychowawczego;
- orzeczenie, że od dnia 1 listopada 2004 r. (lub od dnia 8 listopada 2004 r.) do dnia 30 kwietnia 2005 r. włącznie, skarżąca korzysta z wszystkich uprawnień związanych ze służbą czynną i w konsekwencji wynagrodzenie zgodne z kategorią i grupą zaszeregowania winno zostać jej wypłacone ze skutkiem wstecznym;
- orzeczenie, że wynagrodzenie to ma być zwiększone o odsetki za zwłokę;
- orzeczenie, że skarżąca może jeszcze wnioskować o urlop wychowawczy (mimo iż jej syn będzie miał 12 lat lub prawie 12 lat w chwili wydawania wyroku) zważywszy, że brak aprobaty dla złożonego wniosku leży po stronie Komisji; ewentualnie odszkodowanie — w związku z tym, że to Komisja odpowiada za to, że skarżąca nie mogła wziąć urlopu wychowawczego — równe utracie zasiłku wychowawczego, ubezpieczeń, stażu pracy, uprawnień emerytalnych, sprawozdań z oceny i szans na awans, ewentualnie za okres urlopu wychowawczego, z którego nie skorzystała, odszkodowanie równe utraconemu zasiłkowi wychowawczemu, ubezpieczeniom i uprawnieniom emerytalnym;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia w związku z wydaniem decyzji z dnia 17 listopada 2005 r. w wysokości odpowiednio 4000 EUR i 5000 EUR.
- zasądzenie od pozwanej kwoty 2500 EUR tytułem odszkodowania za niepewność, w jakiej skarżąca się znajduje co do swego statusu urzędnika i krzywdy, jaka z tej niepewności wynika.
- zasądzenie odszkodowania za siedem dni urlopu wychowawczego;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W sprawie F-51/05⁽¹⁾ skarżąca zakwestionowała już okoliczność, że Komisja udzieliła jej urlopu wychowawczego na okres od dnia 1 listopada 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2005 r. W niniejszej sprawie kwestionuje decyzję organu powołującego, wydaną w międzyczasie w dniu 17 listopada 2005 r. ustalającą początkową datę urlopu na dzień 8 listopada 2004 r.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi, że decyzja z dnia 17 listopada 2005 r. narusza traktat, regulamin pracowniczy i

cały szereg zasad prawnych. W szczególności według skarżącej decyzja ta: i) zawiera błędy, jak np. nieprawidłowe przywołanie sprawy przed Sądem Pierwszej Instancji; ii) jest nieprecyzyjna z kilku powodów, jak np. brak wskazania, na jakim wniosku skarżącej opiera się decyzja, brak daty końca urlopu wychowawczego i brak opisu konsekwencji decyzji; iii) sporządzona jest w języku innym niż język, którym posługuje się skarżąca z naruszeniem art. 21 WE; iv) nie wskazuje żadnej podstawy prawnej; v) zawiera sprzeczności; vi) jest niewystarczająco uzasadniona; vii) ma skutek wsteczny mimo, że w momencie wydawania już nie było wniosku o urlop wychowawczy; viii) nie uwzględnia okoliczności, że wcześniejsze decyzje organu powołującego były niesłuszne; ix) nie uwzględnia wniosku o przesunięcie urlopu wychowawczego.

Ponadto treść zaskarżonej decyzji stworzyła jej zdaniem wrażenie, że powodem zamieszania, przynajmniej częściowo, jest skarżąca, mimo że ta ostaną działała niezwykle uważnie i przedłożyła znaczną liczbę dokumentów.

(¹) Dz. U. C 217 z 3.9.2005 r. (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-249/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2006 r. — Michail przeciwko Komisji**(Sprawa F-34/06)**

(2006/C 154/57)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Christos Michail (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: C. Meïdanis, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za 2004 r., w wersji sporządzonej w systemie SYSPER 2, w którym się znajduje;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 4 listopada 2005 r. oddalającej zażalenia skarżącego;
- zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia krzywdy doznanej przez skarżącego, wynoszącego 120 000 EUR;
- orzeczenie o kosztach zgodnie ze stanem prawnym.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik w grupie zaszerogowania A*12, kwestionuje ważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej, który w odniesieniu do niego za 2004 r. sporządziła strona pozwana. Na poparcie swojej skargi podnosi on najpierw, że wspomniane sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej dokonuje analizy i zawiera uzasadnienie tylko zważywszy na okres od 1 maja 2004 r. do 31 grudnia 2004 r., podczas gdy pierwsze cztery miesiące omawianego roku nie zostały uwzględnione, nawet za pomocą odniesienia do oceny zawartej w sprawozdaniu pośrednim dotyczącym dokładnie tego okresu. Takie pominięcie stanowi naruszenie art. 4 ust. 3 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego. Skarżący dodaje, że w każdym razie sprawozdanie pośrednie zostało sporządzone przez niewłaściwy organ.

Następnie skarżący podnosi, że w trakcie drugiej części 2004 r. jego przełożeni powierzali mu jedynie zadania o charakterze okolicznościowym i pomocniczym, które nie były przydatne dla celów sporządzenia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej urzędnika w jego grupie zaszerogowania.

Skarżący podnosi wreszcie naruszenie art. 12a regulaminu pracowniczego dotyczącego mobbingu.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2006 r. — C przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa F-44/06)**

(2006/C 154/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: C (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Orlandi i J.-N. Louis, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 13 czerwca 2005 r. odmawiającej podjęcia wszelkich środków służących wykonaniu wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-376/02 O przeciwko Komisji⁽¹⁾;
- uchylenie decyzji dyrektor DG ADMIN/C „Polityka społeczna, personel zatrudniony w Luksemburgu, zdrowie, higiena” z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie przeniesienia C w stan spoczynku i przyznania mu renty inwalidzkiej zgodnie z art. 78 akapit drugi regulaminu pracowniczego, ze skutkiem wstecznym od dnia 1 lutego 2002 r.;

- zasądzenie od Komisji kwoty określonej na 15.000 EUR ex aequo et bono z tytułu naruszenia zasady poszanowania rozsądnego terminu;
- obciążenie Komisja Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W następstwie wydania wyroku w sprawie O przeciwko Komisji skarżący zażądał, aby organ powołujący podjął wszelkie środki konieczne dla wykonania tego wyroku. Po tym jak wniosek ten został oddalony skarżący wniósł zażalenie, które zostało w części oddalone decyzją z dnia 11 stycznia 2006 r. Następnie organ powołujący wydał nową decyzję z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie przejścia C na emeryturę i przyznania mu renty inwalidzkiej zgodnie z art. 78 akapit drugi regulaminu pracowniczego, ze skutkiem wstecznym od dnia 1 lutego 2002 r.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi po pierwsze, że ta ostatnia decyzja nie wykonuje w pełni ww. wyroku, ponieważ nie przywraca mu ona pozycji prawnej, która skarżący miał przed wydaniem decyzji uchylonej przez Sąd.

Ponadto decyzja z dnia 23 lutego 2006 r. narusza art. 53 regulaminu pracowniczego, który stanowi, że urzędnik, wobec którego zgodnie z orzeczeniem Komitetu ds. Inwalidztwa stosuje się przepisy art. 78, jest z urzędu przenoszony w stan spoczynku ostatniego dnia miesiąca, w którym organ powołujący uznał jego trwałą i pełną niezdolność do pełnienia służby.

W końcu skarżący podnosi naruszenie zasady poszanowania rozsądnego terminu, ponieważ decyzja z dnia 23 lutego 2006 r. została wydana piętnaście miesięcy po wydaniu ww. wyroku.

⁽¹⁾ RecFP str. I-A-349 i II-1595

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2006 r. — Aimi i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-47/06)**

(2006/C 154/59)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Nicola Aimi (Evere, Belgia) i inni [Przedstawiciele: A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich